

PJESAN L.

*Razlicijem srčanijem razlozima nastoji prignuti Božije
milosrdje i ne samo pita proštenje vrh minutoga ubojstva od
Urije neg i pomoć za unaprijed u taka krivovanja ne upasti.*

Smiluj mi se i za utjehu
ne brani mi, vječna diko,
milosrdje tve veliko,
mom velikom slično grijehu,
i po moštvu tvojih smiljenja, 5
kijem nije naći mjere u broju,
smrsi tamnu zloću moju
vedrijem zrakom od proštenja.

Još i praštaj grijeh prošteni,
još i peri zloće oprane, 10
da najmanje ne ostane
obilježe grijeha u meni.

Poznam, poznam sebe kriva,
pokli moj grijeh, od svijeh gori,
bezoči me, toči i kori, 15
stojeći mi sved protivu.

Tebi skrivih, ki tvom vlasti
sam Bog svijetu zapovijedaš,
ah, prid tobom, ki sve gledaš,
smjeh u grdu zloću upasti, 20

nek se ukažu riječi istine
i pravedne kijem ti obeća
da će biti vazda veća
tvoja milos od krivine.
I nek sa mnom s blaga dila, 25
kad milostiv ti se otkriješ,

svijeh zabušiš i dobiješ
ki te sude za nemila.

Ah, pogledaj mē slabosti:
od začetja grijeh je uza me; 30
ista mati začela me
u grešničkoj nejakosti.

Eto, ti znaš ka je bila
jur mâ vjernos prema tebi,
ku vazda je, kralju od nebi, 35
blagodarnos tva ljubila,
ter si meni bez zasjene
objavljivo u radosti
tvoga znanja otajnosti
nepoznane i skrovene. 40

Sipantom ćeš okropiti,
ufam, dušu mû svakako,
oprat ćeš me i opran tako
od snijega ću bjelji iziti.

Arajdat ćeš uši moje 45
odgovorom tve milosti,
uzigrat će bolne kosti,
ke tvoj silni strah satro je.

Svrni, ah, svrni rajsko lice
s potištene mē krivine 50
i sve opačtvo čin' da izgine
s moje duše izdavnice.

Stvori, o, Bože, ki mož jedan,
srce u meni čisto od zlobe,
ponovi mi sred utrobe 55
neockvrnjeni duh pravedan.

Tve me lice k sebi primi,
ne odvrzi me tvoja osveta,
nadahnutja tva prisveta,
o, moj Čačko, ne ugrabi mi. 60

Povrati mi pun radosti
mir spasenja vrhnaravni,

suproć paklu daj mi stavni duh poglavne hrabrenosti.	
A priblage dare na te za uzdarje mē ljubavi zlobne učit ću tvoj put pravi, da se vjerno k tebi obrate.	65
O, moj Bože, mē spasenje, Bože, kruno neba i svijeta, prosti i ne daj meni opeta pasti u krvno sagrješenje.	70
A moj jezik sude svete, pripijevat će pravde tvoje, otvorit ćeš usne moje i mâ usta hvalit će te.	75
Da bi htio da grijeh platim svetilištom od živina, smakla bi se mâ krivina svetilištim pribogatim.	80
Prikazanje nu je najveće, ke ti držiš, Bože, u scjeni, duh moj snižen i skrušeni i mē srce sej boleće.	
Smiluj mi se i unaprijeda s blagostive volje učini da dospjene na visini Jeruzalem mire ugleda, er ćeš prave dare tade posvetjene tuj primati kad ti uzbude puk stavljati vrh otara junce mlade.	85
Otac i Sin, kijem su svaka, i Duh, družu ki njih oba, budi u svako hvaljen doba, kako sprva, sad i paka.	90
	95